

Instantànies a distància

Por Jordi Nopca

Time Out | 2009

Retratos de Will s'allunya de l'òptica pop de *Postales de invierno*. En Jordi Nopca demana explicacions a l'autora, Ann Beattie.

Ens trobem amb Ann Beattie un any després que Libros del Asteroide publicqués el seu debut novel·lístic, *postales de invierno*, escrita durant tres setmanes frenètiques del 1973, quan l'autora tenia 25 anys. Beattie, que conserva la cabellera llarga i la mirada curiosa dels seus anys universitaris, va publicar *Postales de invierno* el 1976, causant certa sensació, recompensada (o castigada, depèn de com es miri) per una adaptació cinematogràfica. L'edició castellana de l'any passat va aconseguir guanyar-se el cor d'*indies* i *poppies*, que van passar una bona estona amb Charles, personatge angoixat laboralment i enamorat de la seva exnòvia Laura.

Retratos de Will va ser publicada fa vint anys i defuig el retrat generacional que *Postales de invierno* feia sobre el desencant *posthippy* de principis dels setanta. «Aquesta novel·la és molt més literària que l'altra, i s'apropa molt a una sèrie de personatges que en cap cas són representatius d'una generació. *Postales de invierno* estava molt lligada a un moment i un lloc determinats. Amb *Retratos de Will* l'estratègia va ser molt diferent».

El final d'una relació

La quarta novel·la de Beattie comença explicant-nos el final d'una relació: després que Wayne abandoni Jody, aquesta viu amb l'únic fill, Will, i dubta entre quedar-se a Virgínia o marxar a Nova York, a casa de la seva nova parella, l'angèlic Mel. Jody fotografia casaments però té ambicions artístiques. Mel escriu un dietari del qual coneixem alguns fragments. Wayne no sap ben bé el que vol, i passa el temps 'coneixent' dones. El protagonista principal de la novel·la no és cap dels adults que hi trobem, sinó el petit Will. «Em sembla molt curiós que el nen ho domini tot però que al mateix temps sigui el gran absent de la novel·la -diu Beattie-. Quan vaig començar a escriure de seguida vaig veure que havia de ser així. Havia escrit sobre nens en algun dels contes i a la novel·la *Love Always*, però mai abans no havien tingut tanta importància en la meua obra».

Dinosaures extingits

«Les mencions als dinosaures són constants perquè els nens, sempre que en parlen, ho fan com si d'un dia a l'altre poguessin tornar a aparèixer: sembla que esperin un nou Big-Bang que ho sacsegi tot. De fet, és una mena d'avís sobre el que es va preparant i que es farà palès al final: hi ha molts interrogants que el lector no aclareix i que simplement s'extingeixen, igual que els dinosaures». Si a *Postales de invierno* el fred de Washington impregnava els personatges, el clima assolellat de Florida de la segona meitat de *Retratos de Will* no aconsegueix dissimular el clima «d'horror progressiu», que creix a partir de l'aparició del galerista d'art Haveabud, protagonista dels moments més inquietants de la novel·la.

«A *Retratos de Will* no es resolen els conflictes amb què es troben els personatges perquè la novel·la està narrada com si totes les accions passessin en aquell precís instant». Gràcies a un ús mesurat i interessant de l'el·lipsi, Beattie aconsegueix una narració plena de matisos que en pocs

moments se li escapa de les mans. Igual que les escultures inacabades de Miquel àngel, deixa sense resoldre algunes línies argumentals, però l'atmosfera i els personatges, vistos des d'una distància a estones pertorbadora, queden tan ben detallats que sap greu haver-los d'abandonar quan s'acaba el llibre.

'Retratos de Will' (Libros del Asteroide). 288 pàg. 17,95 €